

Lønningskontoen. Antal af Personale er siden Finansaaret 1935—36 steget med ca. 30 pCt. Desuden er Lønningerne efter den i Marts 1936 med Handels- og Kontormedhjælperforeningen afsluttede Overenskomst steget betydeligt, baade til det faste Personale og til den rent midlertidige Kontorhjælp, for den sidste Kategoris Vedkommende andrager Forhøjelsen ca. 20 pCt., en ikke ringe Merudgift, da Konto- ret navnlig under de periodiske Udsendelser beskæftiger et stort Ekstrapersonale.

Kontorhold m. m. Ud over Stigningen i Udgifterne i Forhold til Arbejds- mængdens Forøgelse skal nævnes som ekstraordinær Udgift 12 000 Kr. til Udvidelse af Telefonsystemet.

Husteje m. m. Man har i indeværende Finansaar maattet skaffe Plads til Personaleforøgelsen, hvilket har medført en Forøgelse i Lejen paa 18 000 Kr. Til nødvendige Forandringer af tidligere lejede Lokaler samt Bygning af nye Sekretær- kontorer er der medgaaet ca. 15 000 Kr.

ad 4) I hvilke Tilfælde er der grebet ind, „hvor urimelig Prisforhøjelse har fundet Sted“ (Lovens § 11), og hvilke Afgørelser er der faldet derom?

Der er i Tilknytning til Lovens § 11 kun fremkommet et Faatal af Klager over „urimelig Prisforhøjelse“.

Disse Klager er oversendt til Handelsministeriet til nærmere Undersøgelse.

ad 5) Hvorfor er den hittidige Fremgangsmaade ved Udstedelse af Valutabevil- linger for Korn og Foderstoffer forladt og et nyt og meget indviklet System, der volder megen Ulempe og Tidsspilde for Importørerne, indført?

Den af Kontoet praktiserede Ordning vedrørende Indførsel af Korn og Fo- derstoffer har sin Hjemmel i Lov om en Kornordning af 7. April 1936:

„Enhver Importør skal forlods ansøge Valutakontoet om Tilsagn om Ind- førsel af et vist Kvantum, idet Valuta-Bevilling først vil blive udstedt, naar ved- kommende Importør forelægger Kontrakt om Køb af det paagældende Parti.“

Denne Bestemmelse er tilføjet af Hensyn til, at det for Valutakontoet ved eventuelle Handelsaftaler vil være nødvendigt paa Forhaand at være vidende om Købs- og Oprindelsesland for de med Udlandet afsluttede Kontrakter.

I denne Forbindelse kan bl. a. henvises til den af Landbrugsministeriet med et Konsortium afsluttede Overenskomst om Indførsel af 50 000 Tons tysk Rug. Der blev i den Anledning truffet Bestemmelse om Forbud mod Indførsel af Byg, Havre, Rug og Hvede til Foderbrug, og Kontoet havde saaledes Mulighed for at gøre de trufne Bestemmelser øjeblikkeligt effektive. Det maa herved erindres, at Loven — uanset at den giver Importøren en vis uhindret Adgang til Indkøb af Korn og Fo- derstoffer — dog gør denne Dispositionsfrihed *betingset* (af Tilsagnets Tilstedeværelse). Denne Omstændighed har været og vil ved Lovens Bibeholdelse fremdeles være en overordentlig vigtig Faktor til at sikre, at Importørerne ikke „foruddisconterer“ even- tuelle Foranstaltninger vedrørende Indførselen, idet man, saa længe Forhandlinger herom staar paa — gennem Nægtelse af Udstedelse af Tilsagn —, kan hindre en Import, der under de givne Omstændigheder maa anses for uønskelig, men som man under en ganske ubetinget Importfrihed vilde være afskaaret fra at øve nogen som helst Ind- flydelse paa.

Fremgangsmaaden er almindeligvis saaledes:

Importøren anmodes om at indsende de afsluttede Kontrakter, hvorefter Be- villingerne (udstedt med Angivelse af Købs- og Oprindelsesland) tilstilles Importøren tilligemed Kontrakterne.

Udstedelse af Bevillingerne med bundet Købs- og Oprindelsesland har i flere Tilfælde vist sig at være paakrævet. Man skal bl. a. henvide til Ordningen vedrørende Indførselen af Hvede, hvorefter der skelnedes imellem haard og blød Hvede paa Grund af Afgiften for den haarde Hvede. For at muliggøre det for Kontoet at føre en vis Kontrol med, at de indførte Partier ogsaa virkelig svarede til den Kvalitet, for hvil- ken der ønskedes udstedt Valuta-Bevilling, var det nødvendigt, at Kontoet havde Lejlighed til at gennemse Originalkontrakterne med Udlandet, idet Kontraktens Op- lysninger om Pris og Oprindelsesland i denne Forbindelse havde Betydning.